



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Amoris progressus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

DE MALO CAP. I.

Intra fructiferas arbores malo nulla voluptuosior, pulchrior nulla, nulla delicatior. Sed quoniam pleraque sunt quae ad alia quoque fructuum genera accommodari possunt, multasque intra se malus species complectitur, hic malum eam intelligimus, quae plerisque Italiae locis nomen suum tutata est, nisi vulgus syllaba prima fructum ipsum Graecae potius enunciationis vocem, quam Latinae sequere- tur. Malum enim dicunt, atque ita omnes ultra citraque Apenninum gentes. At circa Padum, ad ipsum usque Timavum, pomi vocem sibi unice usurpavit. Horum vero pomorum cum jucundus sit non gutturus solum, diceret Cicero, sed odoratus etiam & aspectus, amoris in primis hieroglyphicum ex e- jus simulacro excogitatum est.

Melo trahit
16, 400
Gracae

AMOR. CAP. II.

Quaeque amorum agmina pingere delectantur, lustrare eos malis, & inter arbores ejusmodi la- scivire, poma decerpere, abrodere, jactareque, confingunt. Hinc apud Theocritum *Βουκόλιον*, *βόσκου τοι πόλοφαρε το περιουσιον κρηλατιαν μαλ' οσιον*. Et, *Malo me Galatea petit*, Damocetas ait apud Virgil. *Malo me Galatea petit*, Venus largitur, quae usque adeo grata fuerunt Atalanta, ut zonam abstulerint diu ligatam, de quo Theocriti carmen non indiligen- ter animadyendum:

Malum ad
amoris sym-
bolum.
Ecloga, 7.
Quod in-
scribitur
Cydippes
gremium
misti.
Ovid. l. 20
Metam.

Μάλα μιν εὖ πόλοφαισι διενέστιο Φυλασσον.
Mala, sicut condens Bacchi de tempore sumpta.

quod interpretes exponunt amabilia, amorem quippe facientia. Mala enim illa Philetas ait de coro- natis Bacchi temporibus decerpita: non enim quispiam in amorem ferretur, nisi prius laetitia titilla- tione concitaretur: laetitia vero datorem Bacchum Poetae passim celebrant, ut in vitis commenta- rio latissime declaratum. Apud Lucianum dialogo qui Toxaris inscribitur, legas, *καὶ σφόδρα θυμια- ρήτες, οὗ μάλ' αὖ πάλ' ἀποδεδυμέναι*. Corollis quippe magna ex parte flaccidas, & ambela quaedam ma- la, moriuae tacta, in amoris indicium à Chariclea matrona nobili Diniae cuidam dono missitata. Et *missum spem furtivo munere malum*, memorat Catullus, quod adventu matris excussum è casta virginis gremio profuerit. Jam & apud Onirocritas mala venerarum illecebrarum plurimum indicia sunt, praecipue verd, iis quorum cogitationes ad amicas suas tendunt. Et mala demum, praefertim dulcia, Veneri esse dedicata autmant. Philo insuper in hanc sententiam primam illam ma- lum, cujus fructibus nostri generis authoribus interdictum fuerat, ex mystico sensu ab iis, quae posui- mus, non admodum alieno deducit, quae Theologi, tam Graeci quam Latini multis & magnis volu- minibus tractare, nobis id afferre nunc satis fuerit: parentes illos nostros Dei Opt. Max. manibus informatos, vitam primo beatissimam egisse, calamitatum & ærumnarum omnium expertem ter- ra sua sponte omnia ferente. Cæterum lege aberrantes, quia qua fuerat eis arbore interdictum, non abstinent, amantissimo incolatu pullos, solum flebiliter vertisse: atque hinc constare, mali e- jus gustum omnium scire malorum causam mortalibus extitisse. Quae quoniam ex veterum senten- tiam Serpente nostro fuisse lateque disputata sunt, minimè mihi videntur hic ad repetendum neces- saria.

Artem. l. 1.
cap. 79.

Interpres
Aristophan-
is in Ne-
bulis, ibi,
Μάλα ἐλε-
θρῖς, malo
perennis
scribit ma-
lum esse
symbolum
amoris,
est dicitur.

AMORIS PROGRESSUS CAP. III.

Et vero de causa malus potius, quam arbor alia, est amoris dedicata, quod ejus facies omnem re- rum amatoriarum progressum ostendere videatur, earum enim arborum truncis coe: cium primum recti surgunt, à medio vero, ubi dilatari coeperint, in spacia diffunduntur: cujusmodi etiam in ama- tore ratio est, qui munus suum semper ab ingenio pudore quodam cohibitus auspicatur: inde ubi paululum processerit, frontem perficit, ac verecundiae compedibus expeditus, quaque voluerit li- bere pervagatur. Fructus praeterea fert aureos & rubicundos, palloris eadem & erubescendiae, ut ita dicam, signa. Nam apud Horatium *in cinctis viola pallor amantium*: & apud Catullum *quidam inaurata quia Veneri*

Q999 2

*Malis cur
Amoris de-
dicata.
Caem. li. 2.*

est pallidior statua. Poma vero ita magis rubescunt, uti magis exposita soli ab eo continguntur per-
inde ac amator eo magis erubescit quo nequitia palam magis profertur, et in aperto deprehendi-
tur. Sub ipsa malo Amores ludo editi consinguntur, sub qua illi cursitantes variis mollium herbarum
involutis impediuntur: quiq; ita sunt implicati ut sese nequeant exolvere, labore conatuque quo-
dammodo lassati, somno se dedunt, cuiusmodi lascivia gressus amatorios occupat. & in ergastulo
cohibet: mox luxu inhabitantes soporat, profundissimoque opprimit veterno. Auro insignes ve-
rum pharetra, aurea quæ inde promuntur tela, auro Danae capta, auro comparatur, auro detine-
tur amor. Nudi illi omnes, latique ac alacres obvolutant magno numero circum unamquamque
malum. Amicula eorum variis texta coloribus, multiplicique arte laborata, in herbis neglecta pe-
cent, multitudine florum involuta: quorum vis magna circumquaque toto eo agro pullulat: neque
tamen illi capita coronant, utpote quibus comæ illæ flavescerent, nitida, crispula, satis afferant or-
namenti. Alarum pinnulas habent cæreles & piniceas, nonnulli etiam anteaas Pfitiacorum, Pavo-
numq; instar, quibus quodam veluti concentu, sonoroque strepitu aëra diverberant. Sed quid ego
de calathifcis, in quos mala congerunt, dicam? quanta illos gemmarum Sardoniorum, quanta
Smaragdorum, quanta Margaritarum vis debachatur? Vulcanum id opus effinxisse patet. Iocun-
dum vero visum est, ut sponte sua, ac suapte vi, ad quantumvis alta, summotaque mala provolant, ut
nulla his scalarum necessitas sit ad scandendum. Sed ne interim alios saltitantes alios cursitantes,
alios quiescentes memorem, vel qualem in abrodendis malis latitiam præ se ferunt, illud spectata
præcipue dignum, quod ex his quatuor omnium speciosissimi certamen incunt, quorum duo malis
in vicem se petunt, alii duo sese confodiunt telis, alternis sese ictibus læscerentes: ne que dum mutuis
vulneribus confodiuntur, vulnera depellere, prohibere, vel declinare que quam curant, verum multo
alter alteri pectus obiccat, ipsisque vulneribus exponit, eo quidem consilio, ut in medio emnes pe-
ctore insideant sagittæ.

*Hic de Phis
destrato in
a. amibus,
c. ap. de amo
r. ius.*

AMOR MUTUUS. CAP. IV.

EXiis autem certatorum paribus duos illos qui malo luscitant, voti compotes esse dicas. Nam qui
jaculatur, ex osculatum prius malum emittit, quod alter sublatiis supinisq; manibus excipit, neq;
ulla contatio futura videtur, quin idem comprehenso malo sit oscula relibaturus, atq; ita in socium
pari certamine remissurus.

AMOR PERDITUS CAP. V.

EX illo vero sagittariorum pari, unus alteri vincula inpicit pene moribundo, in sultatque ferocius,
ut captivum faciat. Ille contra nihil molitur, nihil reluctatur, sed tanquam perdita rem manus
vinculis obiccat: proinde qui luscitant, amorem auspiciari, qui se feriunt sagittæ, nullum amoris finem
appetere videntur.

Ibidem.

INIQUUS AMOR. CAP. VI.

Sunt & alii ad quos innumeri spectatores confluunt, hinc manus in palæstram conferunt animosio-
res, ac Athletarum alter, manibus ad alterius humeros appressis, complexus hostem quodam ve-
luti suffocandi studio collidit, subditque crura astu artificiosa complicata, ut pede post colluctatoris
caleem obfirmato, una iplum protrudat, & in ipsabundum super & ipse cornuat: neque tam al-
ter animum despondet, ac erectus contra instat & obluatur, quaque maximè angitur parte collo-
ctatoris manum solvere conatur, uno digitorum obrorto, quo ita aliis facultatem cripit firmiter
apprehendendi. Qui vero digito læditur, dolore percitus hostis aurem admordet, quo animo adver-
so Amores ceteri graviter indignati inperperam & insolenter facientes, ac luctari certaminis le-
ges, jura, fas, atque mores transgredientem feruntur, analisq; illum certatim impetentes, toto in ur-
nâ agmine concitato eum in fugam avertunt, totisq; hortis ejiciunt eliminantq;. Atq; ita deinceps
Amorum omnes circa mala versantur.

Ibidem.

FUEL